

דוגי בג

חיות מחמד זה נהדר,
אבל מה קורה כשהחתול
אוכל לכלבה את האוכל?
מעצבי d-VISION עיצבו
קערה אישית למען
החיות של קוראי
TheMarker מגזין



מאת אורה קורן

מתביית על האוכל של הכלב שלנו ומנקה את הכלי עד הסוף". לג' יש סיפור קצת אחר: "יש לי כלבה וחתולה. כשהחתולה רוצה להציק לכלבה, היא ניגשת לקערת האוכל שלה ומנשנשת. אם היא ממש רוצה לעצבן אותה, היא שולפת משם חלקיק אוכל (יבש) ומכדררת אותו בבית". כלבים לא אוהבים שלוקחים להם את האוכל, וחתולים פשוט נשארים רעבים. אז איך דואגים לאוכל של חיות המחמד ולתקציב החודשי? התשובה של מעצבי d-VISION - קערה אישית שמוזהה את בעליה ההולכים על ארבע, מין קסדת אופנוע קטנה ואלגנטית עם ערך מוסף - מכסה שמרחיק מהאוכל את הזבובים ומנטרל ריחות לא נעימים.

איך זה עובד: הכלי הוא קערת נירוסטה הנשלפת מבסיסה, כך שניתן לרוחץ אותה בקלות. מעליה חופת פלסטיק שקופה שנפתחת ברגע שהמערכת מזהה את האות שנשלח מהתליון שנושאת החיה. שקיפות החופה נועדה לאפשר לכלב לראות אם יש אוכל בכלי. ברגע שבעל החיים מתקרב לקערה

ל מי שמגדל יותר מחיית מחמד אחת (והכוונה היא לא לצבים, דגים או איגואנות) מכיר את הסיפורים הבאים. א' אומרת, "אני קופצת להורים עם הכלבה שלי. להם יש כלב שנמצא בדיאטה מוקפדת. מה לעשות, כשהכלבה שלי מגיעה למטבח, היא מיד מחסלת לו את האוכל". ב' מתלונן ש"אנחנו זוג סטודנטים עם ילד וכלב. הכל מתוקצב, גם האוכל של הכלב. כשמגיעים אלינו חברים עם כלב, הוא



קערת מזון אוטומטית, Ergo Systems. קערה בעלת מכסה אוטומטי, נפתחת ונסגרת כשחיישן הקרבה, הפועל בטכנולוגיית אינפרה אדום, מזהה בעל חיים כלשהו בקרבתו.



פיתוחים מהעולם



קערת דוושה, Pedal Bowl Products. קערה הנפתחת על ידי לחיצה של החתול על דוושה.

והתליון נכנס לטווח הקליטה של הבסיס, המכסה נפתח. כשהתליון והכלב מתרחקים מטווח הקליטה, הקערה נסגרת. כשיתקרב כלב או חתול שאינו נושא את התליון, המכסה לא ייפתח, אפילו לא עם האף. פתיחת המכסה אטית וירידותית כדי לא להפחיד אותם. הפתיחה המדרוגת נובעת ממבנה המכסה – שלוש חופות שנכנסות זו לתוך זו עם הפתיחה. את ההשראה לצורת המכסה קיבלו המעצבים מחיה אחרת – הארימריל. הטכנולוגיה שמאפשרת את כל זה היא RFID – תיוג אלקטרוני באמצעות גלי רדיו. על התליון נמצא משרד, שהוא בעצם אנטנה שנפוצה בתגי עוברים או בברקוד ברשתות שיווק. התג בתליון פסיבי, אין לו מקור מתח והוא לא משרד במצב רגיל. כשחית המחמד נכנסת לשדה האלקטרומגנטי של הקורא שעל הקערה, התליון מופעל, הופך לאקטיבי ומתקשר עם הקערה. כל מה שצריך כדי להפעיל את המערכת הוא סוללה פשוטה.

ומה לגבי העיצוב: קערות אוכל מעוצבות לחיות מחמד קשה למצוא בארץ. בחו"ל תמצאו אותן בעיקר בחנויות לחיות מחמד, כשהן מעוצבות ברובן כפסל אמנותי שבתחתיתו קערת נירוסטה. הקערה הנוכחית עוצבה בשילוב מראה מתקדם וירידותי. מתעשיית הרכב נלקח החבק שמקיף את המערכת. הוא נראה כמו פגוש של כלי רכב ומשרד ביטחון והגנה. מאמץ רב הושקע ביצירת קווים מעוגלים, למראה רך, והמנגנון הטכנולוגי של המערכת נראה כמו אף מעוגל של בעל חיים.

המעצבים: מיטל פרלמן (27), בוגרת תואר ראשון בעיצוב תעשייתי במכון הטכנולוגי בחולון; יניב אדיר (29), בוגר תואר ראשון בעיצוב תעשייתי במכון הטכנולוגי בחולון. הרעיון לקערה נולד בגלל בעיית שמירת המזון של חיות המחמד שבסביבתם. העובדה שלא מצאו בארץ קערה מעוצבת לחיית המחמד דירבנה את השניים לפתח כלי חדשני.

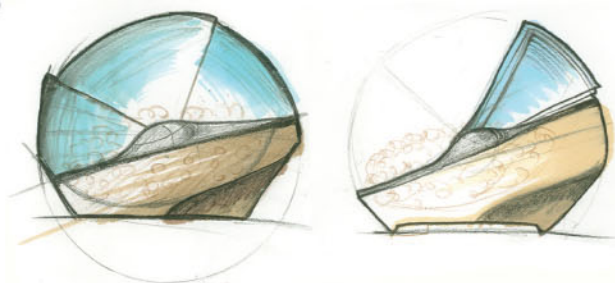
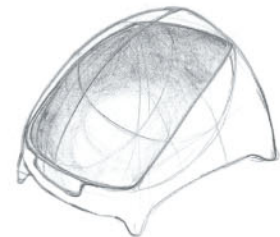
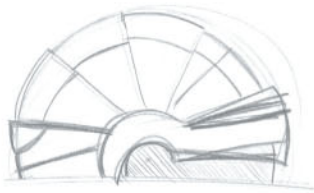
תהליך הפיתוח

● **פרלמן:** "התחלנו מעולם הרכב, חשבנו על סאך רוף, על תנועה של תזוזת חופה. הבנו שזה מסובך טכנולוגית וגורם למוצר להיראות יותר גדול ומאיים, כשכל החופה זזה אחורה. רצינו שכשמישהו יסתכל, הוא לא יחשוב על טנק קטן אלא על קערת אוכל שיש בה טכנולוגיה".

● **אדיר:** "התחלנו לחשוב על פתיחה לא מאיימת של החופה. למעלה, אחורה, מתכנס פנימה. בסוף הגענו לפתיחת מניפה שמתכנסת. התנועה מינימלית, בלי משהו שבולט מעבר לקערה".

● **פרלמן:** "בשלב מסוים הבנו שאנחנו עובדים על כדור שצריך לחצות אותו. הסקיצות הכדוריות נראו חמודות מדי לטעמנו, והבנו שהשאלה היא איפה חותכים את הכדור במבט צד. התחלנו לעבוד על כל מיני חופות שלא היו שוות בגודלן, אבל בסוף העדפנו חופות שוות עם גוף שידע לקבל אותן בלי שייבלטו ויהיו מאיימות".

● **אדיר:** "אחרי שהחלטנו לעבוד עם חצי כדור נוצרה חופה משעממת, והיה חשוב להכניס אלמנט מחזק, עיצובי ואורגני. כך הגענו לאף שמתחבר לקורא. עיצוב התליון הוא נגזרת של העיגולים והחבק שבצדי הקערה".



המוצרים המוצגים במדור הם בגדר רעיון לפיתוח בלבד, ואינם קיימים בשוק